

Bo ena boljša kot šest?

Že dolga leta tečejo burne razprave, kako priti do ene (namesto sedanjih šestih) komunalne skupnosti za celotno mesto Ljubljane. Razprave se vlečejo že nekaj let in na osnovi pripomb iz razprav o prvem osnutku samoupravnega sporazuma je nastal v povsem novem besedilu drugi, zdaj pa združeno delo in krajevne skupnosti razpravljajo o predlogu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi komunalne skupnosti ljubljanskih občin, rok za to pa je 31. marec, torej manjka še slab mesec.

Zavedajoč se izredne pomembnosti in občutljivosti interesov delovnih ljudi in občanov na področju komunalnega gospodarstva, so ljubljanske občine med prvimi začele uresničevati ustavne spremembe, zakon o združenem delu in zakon o skupnih osnovah svobodne menjave dela pri organiziranju samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje. Tako so bile leta 1977 ustanovljene občinske komunalne skupnosti, ki so leta 1978 ustanovile zvezo komunalnih skupnosti ljubljanskih občin.

Takšna organiziranost je sicer omogočala določene premike v zagotavljanju sredstev in tudi več neposrednega vpliva uporabnikov v skupščinah občinskih skupnosti in njihove zveze, vendar so prišle na dan nekatere pomanjkljivosti, ki zavirajo učinkovitejšo sporazumevanje med uporabniki in izvajalci komunalnih storitev. Tako ne moremo mimo:

- neenakomernega razvoja komunalnih dejavnosti in standarda na območju ljubljanskih občin,
- nezadostnega vpliva oziroma zagotavljanja odločilne vloge uporabnikov, česar posledica je bilo počasno in neučinkovito sporazumevanje med uporabniki in izvajalci komunalnih storitev,
- neracionalne delitve dela in podvajanja opravil na več mestih,
- razdrobljenosti in neracionalne porabe sredstev,
- neracionalne organiziranosti strokovnih služb.

Te in še vrsto drugih pripomb je bilo slišati na tiskovni konferenci MK SZDL, z namenom, da bi prisotni novinarji bili seznanjeni z vsebino predloga samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravnih komunalnih skupnosti ljubljanskih občin, ki ga v teh dneh obravnavajo in sprejemajo delovni ljudje in občani v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

V javni razpravi o ustanovitvi komunalne skupnosti ljubljanskih občin je bila ena bistvenih pripomb oziroma eno najpogostejših vprašanj, kako bomo v tako organizirani skupnosti urejali zadeve na komu-

nalnem področju v krajevnih skupnostih, še posebej primestnih in vaških. Vsi dobro vemo, da so komunalne storitve veliko bolj dosegljive mestnim krajevnim skupnostim, saj za razsvetljavo, parke, čiščenje in higieno, kanalizacijo, oskrbo z vodo skrbijo profesionalne organizacije združenega dela.

Skupščina komunalne skupnosti ljubljanskih občin bo izvolila posebno telo, ki bo obravnavalo vprašanja razvoja komunalnih storitev oziroma dejavnosti v primestnih in vaških krajevnih skupnostih. V Ljubljani imamo planske usmeritve za hitrejšo izenačevanje komunalnega standarda v ljubljanskih občinah, saj imamo še vedno krajevne skupnosti, kjer ni urejena niti preskrba z vodo, ali jo imajo iz lastnih vodnjakov, ki pa ne ustrezajo predpisom, imajo npr. svoja pokopališča, številnih drugih komunalnih storitev pa niso deležni.

Veliko prebivalcev takšnih krajevnih skupnosti pa je zaposlenih v ozdih na območju mesta, kjer je vse to bolj urejeno, zato je njihov interes, da se KS enako razvija in da je treba tak razvoj omogočiti tudi s sredstvi, ki jih ustvarjajo s svojim delom.

Tako postavljeni samoupravni temelji se morajo združiti z voljo ljudi in pripravljenostjo za uresničevanje sprejetih nalog. Veliko nalog čaka svete krajevnih skupnosti, ki morajo vprašanja komunalnega razvoja KS pred obravnavo v skupščini komunalne skupnosti predložiti v razpravo zborom delovnih ljudi in občanov. Glede na vprašanja iz javne razprave o bodoči organiziranosti strokovne službe komunalne skupnosti je iniciativni odbor pripravil predlog, o katerem bo tekla razprava do ustanovitve skupnosti. Odločitev pa bo sprejela novooblikovana skupščina.

Podrobneje o ustanovitvi enovite komunalne skupnosti ljubljanskih občin, predvsem pa o vlogi in mestu primestnih in vaških krajevnih skupnosti v sistemu komunalne organiziranosti, pa bomo poročali, brž ko bodo izoblikovali in sprejeli osnutek sporazuma.

Jože Čurin

O preskrbi Ljubljane

Zdrave pobude polnijo police

Vemo, kako pomembna je preskrba Ljubljane v normalnih pa tudi v zaostrenih razmerah (spomnimo se samo pomanjkanja pred nedavnim). Da bi ta preskrba in založenost mesta potekala normalno, so pred kratkim sprejemali samoupravne sporazume in odloke o pospeševanju kmetijske proizvodnje, blagovnih rezervah in naložbah v kmetijstvo ter intervencijsko proizvodnjo.

To niso le prazne besede, temveč zdrave pobude. Določajo tudi način zbiranja sredstev, zato da bi tudi v prihodnje v našem mestu ne bilo pomanjkljive preskrbe. V preteklem letu nam je s sovlaganji v primarno kmetijsko proizvodnjo uspelo povečati pridelavo mesa, mleka, za kar pa dobro vemo, kaj pomeni.

Prej smo ta sredstva za kmetijstvo namenili iz presežka proračuna, sedaj pa bo šlo to drugače — z združevanjem sredstev. Sredstva se bodo zbirala iz čistega dohodka OZD oziroma dela čistega dohodka. S tem novim načinom zbiranja sredstev bomo tudi v prihodnje omogočili enako raven preskrbe, torej takšno, kot jo je Ljubljana že imela v preteklem obdobju, za katero menimo, da smo ga kljub kritičnosti dobro prebrodili. Tako zbrana sredstva bodo namenjena konkretnemu pospeševanju kmetijske proizvodnje in ustvarjanju blagovnih rezerv, ki so v preteklosti že pokazale svojo pravo vrednost. V blagovne rezerve spadajo: meso v živi čredi, olje, sladkor, moka, sol, praški ter fižol in zadoščajo za 45 dni nemojene preskrbe mesta v posebnih razmerah — ob pomanjkanju teh izdelkov.

Ljubljana bo tudi nadalje sovlagala navzven, po Sloveniji in Jugoslaviji ter se ne bo zapirala v svoje občinske meje, kot ji nekateri očitajo. Pa tudi ljubljansko zaledje bo treba krepiti (pospeševalne službe, sovlaganja itd.), kajti prav to zaledje daje mestu približno 50 odstotkov mleka in mesa. Povečala se bo tudi proizvodnja umetnih gnojil in krme, s katero naj bi zredili večjo zalogo mesa v živih čredah. Vse to bomo financirali oz. sovlagali iz sredstev, za katere so dali pristanek delegati občinskih in mestne skupščine, kajti staro pravilo pravi: »Najdražja je tista proizvodnja, ki je ni!«

Marjan Ošlaj

Količinski podatki so v KZ Medvode ugodni

Zadovoljni z odkupom

V mesecu februarju v vseh organizacijah združenega dela polagajo račune, kako so gospodarili v preteklem letu. Tudi v zadrugi Medvode ni nič drugače. Medtem ko so že znani fizični kazalci gospodarjenja, bodo finančni do konca meseca. No, prav količinski podatki so v KZ Medvode za leto 1983 ugodni.

Odkup mleka se je v primerjavi z letom 1982 povečal za 11, odkup mlade govedi pa za 13 odstotkov. V letu 1983 je zadruga odkupila 4.233.600 litrov mleka in 808 glav mladih govedi v teži 443 ton. Le odkup izločenih krav ni zadovoljil in je precej pod planom in realnim stanjem na terenu. Manjši odkup izločenih krav delno opravičuje prodaja plemenskih telic in krav iz zadruge na druga področja Jugoslavije. V letu 1983 so odkupili 59 telic.

Tudi z odkupom pšenice so v zadrugi zadovoljni, čeprav niso dosegli plana, ki je bil opredeljen v republiškem dogovoru o proizvodnji pšenice. Namesto 320 so odkupili le 280 ton.

Uresničeni pa so bili zastavljeni cilji pri pridelavi in

odkupu krompirja, čeprav je suša na nekaterih področjih precej zmanjšala pridelek. Odkupili so 946 ton krompirja, od tega 185 ton za izvoz.

S prehodom izplačila kmetijskih pridelkov prek HKS se je okrepila HKS, ki z zbranimi sredstvi omogoča nemoteno poslovanje zadruge (obratni krediti) in nudi kmetom ugodne kredite, tako za investicijske naložbe kot tudi za kreditiranje zalog reprodukcijskega materiala.

V zadrugi so prepričani, da z boljšim delom tako delavcev kot članov zadruge lahko v prihodnje dosežejo še boljše rezultate, saj je interes po obdelavi zemlje, po povečani proizvodnji, vse večji.

F. M.